

OSNOWA SPRAWY

U. JANA BAKAŁOWICZA Majora w Woysku Koronnym Dzierżawy Głuska Possessora, z **W. KONSTANCYA HILZENOWA** Woiewodziną Mińską, iako Dzierżawy Kazuń także Possessorką, oraz **U. MŁOCKIM** Starostą Zakroczymskim.

NIE jest rzeczą tajną, że U. Bakałowicz w owym właśnie krytycznym czasie wżedł w possessyą Dzierżawy Głuska, Małeywsi y Grochol w Ziemi Sochaczewskiej leżących za Przywileiem Nayiasz: **KROLA** Imci, kiedy W. Hilzenowa Woiewodzina Mińska, już iednostronną Wyrobiła była na Seymie w Roku 1774. Kommissyą, o czym fancitum oznaczające też Kommissyą y Konsens ad cedendum U. Czapskiemu Generałowi in personam U. Bakałowicza dany, nuczają. Possessyą zatym U. Bakałowicza zaczęła się razem z pozwami z Strony W. Woiewodziny na wyrobioną przez nią Kommissyą, wydanemi niby o rozgraniczenie Dzierżawy Kazuń od Dzierżawy Głuskiej, w samey rzeczy o odcięcie całkiem wsi Grochol w Ziemi Sochaczewskiej leżących od naydawniejszych czasow do Dzierżawy Głuskiej należących; co się niżej iasno dowiedzie.

Dopilnował w początkowym zaczęciu tej Kommissyi U. Bakałowicz osobiście, y piął komparycyą, lecz gdy graniczenie z inszą scianą Kommissya rozpoczęła, a tym czasem U. Bakałowicz wezwany został do publiczney od N. Krola Imci y Rzepltey iako Indzinier usługi, przeto tylko umocowanego do Sprawy zostawił Plenipotentą, który iako z aktu Kommissyinego widzieć się daie, Duktą przez W. Woiewodzinę prowadzonego attentował, przeciwko niemu, iako przeciwko oczywistości y dokumentom formowanemu zanosił Manifesta, oraz Dukt z strony U. Bakałowicza zacząwszy od trzech narożników między Czeczotkami, Kazuniem y Grocholami Sochaczewskimi, actualiter będących, prostą linią ku przewozowi obok Grochol Zakroczymskich do przewozu zdawna Grocholskiego Sochaczewskiego czyli Radziejowskich expedyował.

A skończywszy takowy Dukt podał in scripto do aktu Kommissyinego Manifest żądając tak limity in ordine produkcyi reszty dokumentow, ktore przy U. Bakałowiczu znaydowały się, iako też iż do skończenia tej Kommissyi y zaprzysiężenia tak mających bydz produkowanych dokumentow, iako na nieuięcie świadkow osobistość U. Bakałowicza potrzebna była, a ten publicznym zatrudniony interesem stawac nie mógł.

Ten Manifest lubo był actualiter na Piśmie do piora przy kończącym się Dukcie oddany, y słowa pierwsze onego w akt zapisane, przeciesz niewiedzieć dla iakowey przyczyny wciągniony w tenże akt nie został, y owszem po mimo wykonania przysięgi na rzetelne komportowanie dokumentow, y mimo nakazanego na nie uięcie świadkow zaprzysiężenia, inkwizycyi wyprawadzenie, nakazano, y

A

taż Kommissya dzieło swoje in contumaciam po odstąpieniu od komparycyi Plenipotenta Ur. Bakałowicza kontynuować aż do zakończenia usiłowała.

Lecz litościwe nad sprawiedliwym U. Bakałowicza interessem Niebo, spuściło w tym razie śniegi znaczne, które pola okrywszy, limite Kommissyi do dnia 21. Miesiąca Sierpnia 1775. sporządziły; legatur akt Kommissyiny anni 1774.

Ur. Bakałowicz powróciwszy z usługi publiczney, przeglądając oczywisty w Kommissyi unilateralney sprawy swoiey upadek, zaniósł zażalenia swoje do Nayiaś: Krola Imci y Prześ: Rady, prosząc o przydanie z swej strony Kommissarzy, iakoż na takowe sprawiedliwe zażalenia zyskał rezolucyą wyznaczenie Kommissarzy z strony iego nakazującą. Wyznaczeni zatym zostali UU. Kommissarze do samey tylko kategorii U. Bakałowicza, z ktorych na termin z limity przypadającej to jest: na dzień 21. Sierpnia 1775. czterech U. Bakałowicz sprowadził, zaś z strony W. Wojewodziny na tenże termin tylko jeden z UU. Kommissarzow zjechał.

A lubo W. Wojewodzinie należało ieszcze powyżey granicę prowadzić, nie dotykając sciany U. Bakałowicza, to jest: od miejsca tego na ktorym ostatnie kopce w Roku 1774. wysypane zostały, Kommissarzy zaś z swej strony do dokończenia dzieła tego nie miała, ani Sama nawet zjechała, przeto choć nie prawnie limite te od dnia jednego do drugiego y tak daley przez dni cztery UU. Kommissarze z strony U. Bakałowicza dogadzaiąc interesowi W. Wojewodziny czynili, a nie mogąc się Kommissarzy W. Wojewodziny doczekać, jurzydykcyą na gruntu kontrowersyiny w scianie U. Bakałowicza dnia 23. Sierpnia 1775. przenieśli; Legatur §. adveniente vero die.

Na zaiutrz zaś, to jest: dnia 24. Sierpnia zjechali UU. Kommissarze z strony W. Wojewodziny y złączywszy się z Kommissarzami U. Bakałowicza zamiast sądzenia sprawy kontrowersyą między sobą uczynili, zadając illegalitatem Kommissarzom z strony U. Bakałowicza sprowadzonym, y moc sądzenia onym tamując.

Odpowiedziano na to z strony U. Bakałowicza iezeli addycya Kommissarzy pro parte iego jest illegalna, tedy akt cały Kommissyi upadł, bo W. Woiewodzina na termin z limity przypadającej Kommissarzy z swej strony nie sprowadziła.

Gdy zaś UU. Kommissarze z strony W. Wojewodziny, nieodstępnie wrzuconą kwestyą utrzymywali, przeto ta solwowaną została limitą do dnia 2. Miesiąca Września, Roku tegoż. Legatur actus Commisforialis.

Lecz y tu notandum że Dekret ten z Limity, tylko przez jednego Kommissarza z strony W. Wojewodziny, a czterech z strony U. Bakałowicza podpisany; iezeli więc exceptio illegalitatis Kommissarzom U. Bakałowicza uczyniona była dobra, tedy limita przez nich podpisana zła, a perconsequens Kommissya cale upadła, y pozniejszy akt bez legalnego nastąpił terminu.

Poznała to W. Woiewodzina, że Kommissya przez nie sprowadzenie na termin z limity, to jest: na dzień 21. Miesiąca Sierpnia Kommissarzy upadła, a przeto wszczętą kwestyą o illegalność Kommissarzy U. Bakałowicza zacieraając, aby przez nich limita sporządzona pokazała się bydz dobrą do kontynuacyi Kommissyi w innych Kategoryach, proponowała U. Bakałowiczowi ugodę, iakoż za me-

diacyą znacznych w kraiu Osob przy remonstracyi oczywistych z strony U. Bakałowicza dokumentow takowa zgoda lubo z pokrzywdzeniem U. Bakałowicza przemocy ulegającego nastąpiła, y linia na mappie, którą kopce sypane bydź miały przeciągniona została, przez tę ugodę wieś cała Grochole w ziemi Sochaczewskiej leżąca, do Dzierżawy Głuskiej należąca z gruntami y lasami przy U. Bakałowiczu, tak, iak dokumenta przeświadczały, zostać się miała.

W tym zapewnieniu zostawszy U. Bakałowicz, doniósł to z strony swej przy danym Kommissarzom, onym za podjętą fatywę podziękował. Aliści dnia trzeciego W. Woiewodzina Minska o woli swej zgodę w kontynuacyą Procefsu odmieniającej U. Bakałowicza nieobwieściwszy, sprowadza do Kazunia na termin z owej limity przez Kommissarzy U. Bakałowicza uczynionej, to jest na dzień 2. Miesiąca Września swych Kommissarzy, Sama wyjeżdża, y tam za sobą U. Bakałowiczowi zieżdzać każe.

Zmartwiony tym postępkim U. Bakałowicz, nie będąc w tak nagłym czasie sposobnym sprowadzenia Kommissarzy, uproszenia Patrona, y należytego uczynienia przygotowania, iedzie sam w nadziei, azalisz umowiona zgoda swoj skutek na gruncie odbierze, lecz tam przybywszy, widząc oczywisty na sobie uczyniony zamach, y oczywistą na samej przemocy przegraną, oddał się od zapisania komparycyi, a Kommissya unilateralna dzieło swoje rozpoczyna, kopce trzy prawdziwe przez U. Bakałowicza w zaczęciu duktu a quo okazane rozkopać każe, w Akcie swym daie zaświadczenie, że w nich ziemia nieporuszona, y żadnych granicznych znakow niema, toż samo z kopcami ściennemi czyni, daley wszyftkie lasy y grunta wsi Grochol do Dzierżawy Głuskiej należące, a naostatek samą Wieś, y kępę mnieyszą W. Woiewodzinie do Kazunia przysądza; niemając zaś in facultatibus więcey sobie pozwolono, iak tylko odgraniczenia Kazunia, przypuszcza aktorat U. Młockiego Starosty Zakroczymskiego przeciwko U. Bakałowiczowi instytuowany, y wdawszy w rozśądzenie onego, kępę ab antiquissimis temporibus na mocy oczywistych Dokumentow do Głuska należącą temuż U. Staroście Zakroczymskiemu przyznaie; legatur akt Kommissyi.

W tak nieszczęśliwym razie nie mógł więcey mieć obrony U. Bakałowicz iak tylko publiczne do akt o tę uciążliwość y krzywdę pozanosić zażalenia. Legantur Manifesta.

A gdy na Seymie 1776. Roku, bez liczby podobnych zażeń przeciwko uciążliwym Kommissiom okazano, Nayiaśnieysza Seymuiąca Rzeczpospolita, chcąc wymiar sprawiedliwości każdemu uczynić, y krzywdy z przemocy poczynione nadgrodzić, rozwolniła moc przerzeczonych Kommissyi, ktore podług opisu Prawa niewzruszone być miały, y czynić przeciwko nim w przyzwoitych Sądach dozwoliła, na tym fundamencie U. Bakałowicz wydał mandaty do Sądow J. K. Mci Afseforskich tak W. Woiewodzinie Minskiej, iako też U. Staroście Zakroczymskiemu y innym.

Z ktorych mandatow sądziła się sprawa w Roku przeszłym w Sądzie Królewskim Afseforskim, gdzie po kontrowersyach stanął Dekret na weryfikacyą Dzieła Kommissarskiego, y opisanie niżej wyrażonych okoliczności, na ktorych dowody U. Bakałowicza gruntowały się, Kommissyą wyznaczający w punktach następujących.

1mo. Po komportacyi Dokumentow grunta y łaki Markolczy, zna zwane, Markowi Przewoźnikowi przez Boleśława Xiążęcia Mazowieckiego w Roku 1475. nadane w gorze ieziora leżące, a do mostu rozciągające się, zważyć.

2do. O ieziorze Rzeczyca zwanym inwestygacyą uczynić.

3tio. O przewozach gdzie y wiele ich przedtym było, wiadomość powziąć.

4to. O Wsi Grocholach ieżeli jedna lub dwie były, y gdzie ich situs znaydował się, informować się.

5to. Pozycyą mieysca zrewidować, kopce ieżeli w Scianach przez Strony okazane będą, otworzyć, znaki iakie się w nich znaydować będą, tudzież położenie kęp na Wiśle opisać, o dawnym meacie Wisły wiadomość powziąć,

6to. Inkwizycye wyprowadzić, delineacyą mappy sporządzić, y one z pozycyą mieysc zweryfikować, y to wszystko w akcie swoim Kommissarskim opisać, y do Sądu swego odesłać, zlecono. Legatur Dekret.

Stało się zadołyć takowemu Dekretowi, Kommissya ta w Roku przeszłym za poprzedzonemi innotescencyami sporządzona, po ktorey odprawioney, iako w Dekrecie Sądown Królewskich remissya z zachowaniem terminu gotowego jest ostrzeżona, tak też Sąd Kommissarski one uczynił. Z takowego więc zachowania y remissy termin sprawy terazniejszey, na którym U. Bakałowicz stawiając następującą podaie konkluzję.

CONCLUSIO

Supplicat Generosus Bakałowicz Major in exercitu Regni Actum Commissionarialem anni 1775. quo mediante villa Grochole ad tenutam Głuscensem vigore antiquissimorum documentorum spectans in terra Sochaczewien: jacent eidem G. Bakałowicz cum agris, pratis, borris, ac cespite in fluvio Vistula reperibili nulliter adempta extitit, cassari, eandem Villam Grochole cum agris, campis, Borris ac cespite, nec non cum libero per Vistulam trajectu tenutę Głuscens: juxta ductum ejusdem G. Bakałowicz tanquam a termino a quo, videlicet concurrentia trinarum acialitatum, locoque ubi veri jcopuli existunt, & per ultimariam Commissionem pro talibus adinventi, ceptum, & per quem videlicet in extremitate lacus Rzeczyca penes fundos ad Grochole Zakroczymense sive Kazunense spectantes continuatum, tandem in termino ad quem alias in vicinitate trajectus Kazunen: sive Zakroczymen: Xięży vocitati finitum, & tam in termino a quo & per quem, quam etiam ad quem documentis suffultum, reintegrari, calculum de proventibus nulliter perceptis, tum excisis borris praestandum injungi, eosdemque proventus pro re G. Bakałowicz restitui mandari, ac ad bonificationem damnorum quorumvis & litis expensarum obligari.

Przyczyny na ktorych wyżej położona gruntuie się konkluzya są zafundowane częścią na aktualnym znaydowaniu się kopcowidque narożników troistych z Ziemią Sochaczewską, Warszawską y Zakroczymiską dzielących, tudzież na kopcach ściennych Grochole Zakroczymiskie od Sochaczewskich odgraniczających, a przez Kommissyą ofstateczną widocznie opisanym, częścią na dokumentach w Summaryu osobnym wyrażonych, prawdę tę że Grochole Sochaczewskie

skie całe z gruntami, lasami, przewozem y kępą, zaczynając od nadmienionych kopcow narożnych, a kończąc przy przewozie Xiężym do Dzierżawy Głuskiej należą, y że nie prawnie oderwane przez Komissaryjną anni 1775. zostały odkrywających.

Cała zaś treść Dzierżawy Głuskiej z Kazuńską zawiła na sześciu punktach, podług nawet przepisu reguły Dekretu Assessorskiego zapadłego przeszłej kadencyi ultimis Aprilis 1777.

1mo Wypróbować że Grochole było dwoiakię, Sochaczewskie do Głuska, y Zakroczymskie do Kazunia należące.

2do Okazać ukikacją Grochol Zakroczymskich, okazać Marka przewoźnika y Jaska Rybaka nadania, iak wielkiey były rozległości y w którym miejscu, a razem okazać rozległość Grochol Zakroczymskich czyli Kazuńskich

3^{tio} Dowieść że łąka zwana Xięża Szpitalowi Zakroczymskiemu nadana była od Xiążąt Mazowieckich na gruntach Kazuńskich, nie na Grocholach.

4to Okazać że Grochole Sochaczewskie miało przewoz do Zakroczymia, który się łączył z Zakroczymskim zwanym przewozem Xiężym będącym na ten czas pod Zupami Solnemi Zakroczymskimi, & ex opposito lacus Rzeczyca,

5to Okazać że Kazuń z Grocholami Zakroczymskimi nie miał boru zdanego do budowy, tylko rozmaite chrofty na ćwierć mile w obiazd; Grochole zaś Sochaczewskie attinens do Dzierżawy Głuskiej, iż miało swoy bor sosnowy zdolny do budowy. A gdy wyżej wyrażone prawdy objaśnione dowodami będą, pokaże się niewątpliwie Dukt U. Bakałowicza sprawiedliwy, a tym samym Dekret Komissarski Anni 1775, który tę prawdę przyćmił, znikczemnieie.

CO DO PIERWSZEGO, że są Grochole dwoiakię Sochaczewskie do Dzierżawy Głuskiej y Zakroczymskie do Kazuńskiej pro attinenti należące, y że Grochole Zakroczymskie na dwóch włokach tylko lokowane, probuie się iasno dokumentami następującemi.

A nayprzod co do Grochol Sochaczewskich że były zawsze pro attinenti do Głuska. 1mo Dowodzą Regestra censuum Palatinatus Raven: 1496. & 1497, w których wyrażono że Grochole leżą w Ziemi Sochaczewskiej y należą do Głuska. 2do Dowodzi tey prawdy Przywilej Anni 1503. N. Alexandra Krola U. Jasińskiego dany, upewniający summy zaciągnięte na dobrach Nowey wsi, Grocholach y Głusku 3^{tio} Dowodzi Przywilej renowacyiny 1521 na Seymie w Piotrkowie N. Zygmunta po śmierci Jędrzeia Radziejoskiego, UU. Stanisławowi y Mikołaiowi Synom iego na dobrach Wieyca, Kapinos, Głusk, Maławieś, y Grochole z Wisłą y przewozem w starych summach zawiedzione, dany.

Te Dokumenta dowodzą existenciam Grochol Sochaczewskich pod ten czas, kiedy Xięstwo Mazowieckie posiadane było przez Xiążąt, y kiedy Kazuń ze swemi małemi Grocholami nie należał do Korony.

4to Dowodzi Przywilej 1530. N. Zygmunta, czyli zapis summy na Seymie w Piotrkowie U. Janowi y Mikołaiowi Radziejoskim na dobrach Głusku, Kapinosie, Noweywsi, y Grocholach z Wisłą uczyniony. 5to Dowodzi Kontrakt zastawny Grochol Sochaczewskich między Radziejoskimi a Turoskim w Roku 1537 zawarty. 6to Dowodzą taryffy annorum 1580. y 1662, że Grochole Sochaczewskie za-

B

wsze należało do Głuska probuujące. 7mo. Dowodzi Dekret Afsefsorski Anni 1580. którym przy polsefsyi Grochol Sochaczewskich z przewozem utrzymano Radziejolskiego.

Podobnież co do Grochol Zakroczymskich, że były, dowodzą to lustracye, rewizye, y inwentarze Starostwa Zakroczymskiego annorum 1526. 1527. 1536. 1563. 1564. 1569. 1608. 1616. 1630. 1660. co zaś te lustracye, rewizye, y inwentarze w sobie mają, niżej iustyfikowano będzie, tu jest dosyć dla U. Bakałowicza przyznać existentiam onych.

CO DO DRUGIEGO, to jest: okazać ubikacyą Grochol Zakroczymskich czyli Kazuńskich. Lubo do dziś dnia nad ieziorem Rzeczycą, czyli Grocholskie zwanym znayduią się pieczyśka, które Kommissya świeżo zakończona sama oglądała, a Inkwizycya zapewne dobiła, że w tym miejscu gdzie te rudera nad ieziorem znayduią się była ante hosticum y przed powietrzem zabudowana Wieś Grochole Zakroczymskie attinens do Kazunia, iako videatur w akcie Kommissarskim Anni 1777. iednakże oprócz tego dowodu ubikacyi Grochol Zakroczymskich, okazuje się to iasno z następujących dokumentow, że były nad rzeczonym ieziorem przy przewozie Zakroczymskim. 1mo. Z Przywileiu Marka przewoźnika, któremu Xiążę Mazowiecki 1475. pewne grunta y łąki *penes sumitatem alias Wierszchu lacus & prope navigium* na Grocholach Zakroczymskich nadał, a które nadanie Zygmunt I. potwierdził, 1539. Roku. 2do. Z Dokumentow czyli z Regestrow exakcyi y czynszow z Miast y Wsi w Xięstwie Mazowieckim będących, w Archiwum Skarbu Koronnego znaydujących się lat 1526, 1527 mówiących *Grochole circa navigium Zakroczymense*. 3tio. Z Inwentarza Starostwa Zakroczymskiego Anni 1536 który mówi: *De agris Grochole Census annui solvunt, hortulanus ratione census solvit; Piscium hoc anno nihil poterat comprehendere ad venditionem prater necessitatem domesticam, nec eorum est copia ob lacum, illa inundatione nuper facta roboribus, sentibusq; obrutum*. 4to. Z Dekretu Kommissarskiego między Chądzyńskim Starostą Zakroczymskim, Kazuńskim, y Grochol Zakroczymskich, a Radziejolskim Dzierżawcą Głuskim y Grochol Sochaczewskich anni 1564. który iasno dowodzi, że *Gochole circa navigium Zakroczymense*.

Dokumenta te tak co do Grochol Sochaczewskich, iako y co do Grochol Kazuńskich Zakroczymskich razem wzięte, nayiasniefy tę prawdę odkrywają że między temi dwiema Wsiami extendebatur granica Xięstwa Mazowieckiego od Korony. Wspiera tę prawdę wybiegająca nayprzod granica nieco powyżey między Cybulicami w Ziemi Sochaczewskiej, a Czeczotkami w Xięstwie Mazowieckim sytuowaney będąca aktualnemi kopcami oznaczona. Legatur w akcie Kommissarskim.

Na ostatek dobiia tę prawdę akt Kommissarski dający zaświadczenie, że w okazanym Dukcie U. Bakałowicza dzielącym Ziemię Sochaczewską od Xięstwa Mazowieckiego, y razem Grochole Głuskie od Kazuńskich, są nayprzod trzy kopce narożniki prawdziwe, y daley w Scianie takież dwa kopce, Legatur akt Kommissarski.

CO DO TRZECIEGO Punktu, to jest: względem okazania ubikacyi gruntu Marka przewoźnika, Jaśka Rybaka, obszerności onych, a razem y Grochol Zakroczymskich.

Nadanie Markowi Przewoznikowi gruntu przez Xiążęcia Mazowieckiego w Roku 1475. w konfirmacyi Zygmunta I. Roku 1539 znajdujące się ma w sobie ubikacyo, tey taki wyraz: *penes sumitatem alias Wierzchu lacus Rzeczyca & prope navigium.*

Nadanie Jaśkowi Rybakowi gruntu tamże na Grocholach Zakroczymskich czyli Kazuńskich w Przywileju Xiążęcym Anni 1420. wyrażone co do ubikacyi y razem obszerności, te ma słowa: *Tabernam Krzywańska vulgariter dictam, prope navigium Zakroczymense sitam & decem morgos agrorum & pratorum prope eandem tabernam existen.*

Jest więc już z tych dwóch dokumentow dowod ubikacyi gruntow, że obydwie leżą na Grocholach przy przewozie Xiążęcym; Przewoz zaś tylko był ieden Xiążęcy, a drugi już w Koronie na Grocholach Sochaczeskich do Radziejoskich należący, tak połączone z sobą, że ieden obok drugiego znajdowały się, oczym niżej będzie.

Obszerność tych obydwóch gruntow, tak Marka przewoznika iako y Jaśka Rybaka, tudzież Grochol Zakroczymskich, pokazuje się z inwentarza Starostwa Zakroczymskiego Anni 1608. w słowach tych: *w Grocholach włok dwie, które należą do Kazunia, na iedną włokę pokazali Prawa terazniejszy Posiessorowie Maruszczykowska Anna po spole z Bratem Woyciechowczykiem Sigismundi I. Regis de data Cracoviæ feria sexta ante Dominicam Judica proxima 1539. item z Lustracyi 1616. która mowi: w Grocholach włok dwie do Kazunia należące, na iedney siedzi Rybakow nro 13. na drugiej włokce siedzą dwa karczmarze za przywilejami od Xiążąt Mazowieckich. item z lustrayi Anni 1630. która mowi: Wsie Grochole, są w tey Wsi dwie włokce do Kazunia należące, na iedney siedzi Rybakow nro 13. na drugiej siedzą dwa Karczmarze.*

Rzecz więc niewątpliwą z tych dowodow okazuje się, że cała obszerność Grochol Kazuńskich, miała w sobie dwie włoki, na iedney siedziało 13. Rybakow posługę czyniących do Kazunia, druga zaś składała się z dwoistych gruntow, to iest: dziesięciu morgow originaliter Jaśkowi Rybakowi, y z reszty to iest 20. morgow Markowi przewoznikowi danych.

Dla dowodniejszey wytłomaczenia prawdy pozycyi tych trojga gruntow, biorą się też dokumenta już wyżej ustośowane, to iest: pierwszy, nadanie Markowi anni 1475, nadanie Jaśkowi anni 1420, Regestra Podatkow Annorum 1526, & 1527 y inwentarz Starostwa Zakroczymskiego 1536.

Pierwszy Dokument Markowi służący, ma dwa w sobie signa custodialia granicialia w słowach: *penes sumitatem lacus Rzeczyca & prope navigium.* Drugi Dokument Jaśka ma też samo signum custodiale w słowach: *Tabernam dictam Krzywańska, prope navigium Zakroczymense.* Regestra Annorum 1526, & 1527 mowią: *Grochole circa navigium Zakroczymense,* a to trzeci dowod, czyli signum custodiale, że Grochole Zakroczymskie iest przy przewozie. Inwentarz Starostwa Zakroczymskiego w słowach: *De agris Grochole census annui solvunt, Piscium hoc anno nihil poterat compræhendi, ob lacum illa inundatione nuper facta, roboribus, sentibusq; obrutum;* A tu czwarte signum custodiale Jezioro na Grocholach w Przywileju Marka, Rzeczyca nazwane. Obaczyć zatym należy te signa custodialia na mappie.

A nayprzod grunta Markoszczyzna zwane nie mogą się rozciągać a sumitate lacus versus extremitatem y aż pod same Grochole Sochaczewskie, boby takowym sposobem Marek miał więcej gruntu na Grocholach Kazuńskich, iak same Kazuńskie Grochole mieć powinno, ani też nie mogą być też grunta Markoszczyzna kładzione poniżej Jeziora Rzeczyca, boby nie były podług nadania Xiążęcego: *penes sumitatem alias wierzchu lacus*; U wierzchu ktorego znajduje się obszer-na dolina do dnia dzisiejszego vulgari vocabulo: Duł Markow, nazwana od Marka przewoźnika. Videatur w akcie Kommissarskim; w który Duł wpada struga z Jeziora Kazuńskiego płynąca, na ktorej przed tym znajdował się dla wygody przejeżdżających do starego przewozu most, a tu znowu nie wątpliwe signum custodiale pontis w słowach *penes sumitatem lacus usque ad pontem*. Jaka rybaka gruntu nie można znowu kłaść poniżej jeziora Rzeczyca, boby nie był circa navigium Zakroczymieńskie. Grochol Zakroczymieńskie podobnie niżey posuwać nie można, boby w nich jeziora Rzeczyca nie było, tylko w gruntach zostałoby się Kazuńskich, y nie byłoby circa navigium Zakroczymieńskie, co się iasniey na Mappie widzieć daie.

A lubo dosyć dowodnie z powyżey wyrażonych dokumentow ubikacya miejsca Grochol Zakroczymieńskich y rozległość onych widzieć się daie, a tym samym okazany Dukt przez U. Bakalowicza niewątpliwym pokazuje się, stwierdzą iednak mocniey te prawdę dokumenta mianego przewozu w Grocholach Sochaczewskich obok z przewozem Zakroczymieńskim dowodzące, iako się niżey iustyfikować będzie.

CO DO CZWARTEGO Co się tycze łąki zwaney Xięża Szpitalowi Zakroczymieńskiemu od Xiążąt Mazowieckich Roku 1518. nadaney, tey ubikacya w rewizyi Starostwa Zakroczymieńskiego 1564. iasno iest wyrażona, że była na gruntach Kazuńskich, gdy mowi: *iest przy tym Mieyscie Szpital, Kościół szpitalny y Proboszcz, który nadała Xięni Anna za pozwoleniem Synow swych Janusza y Stanisława, tak iako się znaczy z Przywileju Xiążęcego de data anni 1518, do ktorego szpitala przyłączono na żywność ubogim w szpitalu mieszkającym ogrody pewne przy Zakroczymniu, y też łakę iedną w Kazuniu u przewozu*.

Łakę tę stanowić w mieyscu po niżey jeziora Rzeczyca, iak ią strona na mappie okazuje, iest to mowić przeciwko własnym dokumentom od teyże strony położonym. Imo bo łaka ta nadana iest na gruntach Kazuńskich, tak iak mowi Rewizya, a zatem nie może być niżey jeziora Rzeczyca, ktore iest na Grocholach, tylko wyżej tegoż jeziora w gruntach Kazuńskich. 2do W tym mieyscu, gdzie tey łaki ubigacyą kładzie strona, okazuje ią być w gruntach iakoby Marka, co iest ieszcze przeciwko dokumentom, bo gdy Xiążęta Mazowieccy nadali Markowi grunt w Roku 1475, y ten był w posessyi Sukcesorow tegoż Marka, tedy już na tymże samym gruncie nie mogli nadawać Xiędzu czyli Szpitalowi Zakroczymieńskiemu późniey w Roku 1558. Lecz ten wniosek iest tylko dla okazania iak mylnie strona cały plan ubikacyi stanowi przeciwko dokumentom, w istocie zaś samey, to się zupełnie neguje, aby w tym mieyscu miała być ubigacya gruntow Marka y Xiężey łaki, to iest: po niżey jeziora Rzeczyca, iak się już dowiodło, ale powyżej tegoż jeziora, alias. *penes sumitatem lacus*. A stanowiąc według iasných dokumentow Marka grunta po wyżej jeziora, ktore iak się także wyżej dowiodło, były w Gro-

w Grocholach Zakroczymskich, tedy łaka Xięża nie może być w tym miejscu, iak ią strona kładzie, boby była na gruntach Grocholskich, a być powinna na Kazuńskich, tak, iak rewizya mowi.

CO DO PIĄTEGO Clarissime patet że Grochole Sochaczewskie miało swoy przewoz do Zakroczymia z następujących dokumentow. 1mo Ex registro censuum de Civitatibus Villis & Oppidis w Sochaczewskim leżących 1496, który mowi: *Grochole &c. Laurentius Naday de medio manso fertonem solvit, Item de navigio sexagenam.* 2do Ex registro 1497, który mowi: *Grochole &c. Laurentius Naday de medio manso fertonem solvit, Fistrzygał de navigio sexagenam solvit.* 3tio Z Reskryptu Zygmunta Króla 1521. do Sukcesorow U. Radziejowskiego aby Xiążętom Mazowieckim Stanisławowi y Januszowi przewożenia przez Wisłę nie bronili. 4to. Z podobnegoż reskryptu, tegoż samego roku, y w teyże samey osnowie. 5to. Z Przywileiu renowacyinego 1521. po śmierci Jędrzeia Radziejskiego, Stanisławowi y Mikołaiowi Synom iego danego, na Głusk, Maławieś, Wiece, y Grochole Sochaczewskie z Przewozem. 6to. Z Zapisu Summ 1530. przez Zygmunta na Seymie w Piotrkowie U. Mikołaiowi y Janowi Radziejskim na Głusku, Małeywsi, y Grocholach Sochaczewskich z Wisłą y Przewozem. 7mo. Z Zaśtawy Grochoł Sochaczewskich z bo-rem y Przewozem przez Radziejskiego Turoskiemu uczynioney 1537. *Varfaviæ Sabbatho in Vigilia undecim millia Virginum.* 8vo. Z reskryptu 1563. którym Król nakazuje Staroście Zakroczymskiemu, aby ładow Zakroczymskich do wysadzania ludzi nie bronil Radziejskiemu. 9no. Z Dekretu Afseksorskiego 1580, którym Grochole z przewozem przyśadzono Radziejskim. 10mo. Z Dekretu Kommissarskiego 1564. między Radziejskim Dzierżawcą Kapinosą, Głuska, y Grochol Sochaczewskich, a Chądzyńskim Starostą Zakroczymskim y Kazuńskim, po ktorey Kommissyi, przez długi czas agituiącey się, a potym zalimitowaney, nastąpiła ugoda in Præsentia Sæ Ræ Mlttis, & Consiliorum S. R. Mltti assidentium, która znayduje się w Grodzie Warszawskim, feria quinta ante Festum SS. Simonis & Judæ Aplorum proxima 1566. Ta ugoda w przytomności Królewskiej zawarta, nayjaśniej y naydokładniej opisuie Radziejskich Przewoz, y iego ubikacyą, gdy mowi w te słowa: *Co się tycze przewozu przez Wisłę, o który też między nimi była różnica, tedy tak między sobą postanowili, iż Przewoźnik Zakroczymski, który Xiężym zowią, ma się przymknąć do Przewozu Pana Radziejskiego do brzegu iego, gdyby mu piasek zaległ, y tam mają społu brać, a przewozić pod Miasto Zakroczym, a gdyby zaś Woda przystąpiła, a mogłby już bezpiecznie u swego brzegu wozic, tedy się za się ma y będzie winien do swego brzegu wrocic, a tak że też, gdyby Przewoźnikowi P. Radziejskiego brzeg zaległ piasek, tedy też będzie się mógł pomknąć ku przewozowi Królewskiemu, który Xiężym zowią.* Evidentissime tedy patet z tey ugody w przytomności Króla Jmci zawartej, że tam swoy przewoz pryncypalny mieli Radziejscy Posseksorowie Głuska, Małeywsi, y Grochol Sochaczewskich, gdzie był Zakroczymski Xięży zwany, to iest: na przeciwko Zup solnych Zakroczymskich, & ex opposito lacus Rzeczyca, iako inkwizycye dowodnie dobiły, y pozycya miejsca iasno okazuje; A dziś per impossibile niemożna łączyć się z przewozem Zakroczymskim Xiężym zwanym, dla gruntow y brzegow oderwanych Grocholom Sochaczewskim do Dzierżawy Kazuńskiej,

C

titulo Grochol Zakroczymskich. *Notandum* Przewoz Zakroczymski dla tego Xiężym zwano, iż Xiążęta Mazowieccy Xiężom Pfalltery-
stom Warszawskim wiecznemi czasy pewny prowent z tego Prze-
wozu naznaczyli; iako Dokumenta tychże Xięży Pfallterystów w
teraznieyszym Kommissyynym akcie inferwowane, dokładnie nau-
czają. Tenże Przewoz Radziejskich łączący się z przewozem Za-
kroczymskim Xiężym zwanym, patet także iasno z Dokumentow,
ktote Strona na okazanie Prawa Marka w Akcie teraznieyszym
Kommissarskim zainferrowała, iako to: z Proteſtacyi Joannis olim
Marci Pęski uczynioney 1570. y wizyi tam przyłączoney.

CO DO SZOSTEGO Iasno okazuje się z lustracyi y rewizyi
Starostwa Zakroczymskiego 1564. 1569. 1660. że Dzierżawa Ka-
zuńska nigdy nie miała boru zdatnego do budowy, tylko rozmaite
chroſty na ćwierć mile a nie więcej w obiazd, a nie tak iak dziś Ka-
zuń posiada z zabranym borem, przez się soſnowym, zdatnym do
budowy, na mile w obiazd; Toż samą ſtwierdza ugoda 1566. za-
warta między Radziejskim Dzierżawcą Kapinoſkim y Głuſkim, a
Chądzyńskim Starostą Zakroczymskim y Kazuńskim, którą Radzie-
jski obowiązał się do Kazunia nie bronić drzewa na opał y budowę
z puszczy swoich. Y rewizya 1564. która iasno wyraża, że Kazuń-
ska Dzierżawa nie graniczy z Cebulicami, pod ktoremi bor Gro-
chol Sochaczewskich znajdujący się, ieſt dziś totaliter zabrany do
Kazunia.

Ze zaś Grochole Sochaczewskie attinens do Głuſka miało ſwoy bor,
dowodzi kontrakt zaſtawny Grochol Sochaczewskich 1537. *Varſaviae*
Sabbatho in Vigilia undecim millia Virginum między Radziejskim a
Turoſkim zawarty, w którym wyraźnie ſtoji, że *cum borris Grochol-*
skie wypuszcza przez Zaſtaw Turoſkiemu, ktoremu podług opiso-
w było wolno z laſow Grochol Sochaczewskich wſzelkich używać po-
żytkow. Tę iasną prawdę ſtwierdza ieſzcze odgraniczenie kopca-
mi Woiewodztwa Rawſkiego, czyli raczey Ziemi Sochaczewskiej,
od Warſzawskiej y Zakroczymskiej; kopce w tryanguł uſypane,
w rowney od ſiebie odległości (iako wizya w Roku 1775. wypro-
wadzona opiewa, y ſwieżo zakończona Kommiſſya zaſwiadcza)
ſą między trzema Wſiami: Kazuniem w Ziemi Zakroczymskiej,
Czczotkami w Ziemi Warſzawskiej, y Grocholami Głuſkimi w
Ziemi Sochaczewskiej, *ex oppoſito* ktorych leżą Cybulice także
w Sochaczewskiej ziemi; w gorę idąc w proſt trzech rzeczonych
Tryangularnych kopcow, znajduią się ſcienne kopce, dzielące
grunta Wſi Czczotek w Warſzawskiej, od gruntow Wſi Cebu-
lic w Sochaczewskiej Ziemi leżących; na doł zaś idąc ku Wiſle w
proſt od tych tryangularnych kopcow, znajduią się także ſcienne
kopce dzielące Dzierżawę Głuſką w Sochaczewskim, od Kazuńskiej
w Zakroczymskim; Te oczewiſte ſwiadectwo, tylu Dokumentami
wsparte, wiekami approbowane, Kommiſſya Seymowa kontuma-
cyalna 1775. przytłumiła była, wierzchołki albowiem kopcow roz-
kopała, ſigna methallica intus będące pominęła y napilała: *Mon-*
ticuli in quibus terra immota, & nihil intus reperiebatur, a iednakże po
wyżey tych trzech kopcow o kilka ſet krokow nowe trzy kopce
uſypała, quo fine & motivo, każdy łatwo domyſlić się może; aby
zaś Dziedzic Cebulic razem y Czczotek niedysputował *concurrentiam*
acialitatum, ktoremu to nic nie praëjudicabat, nadano mu za

to kawał boru Dzierżawy Głuskiej pod Cybulicami; Teraznieyiza zaś Kommissya świeżo zakończona, gdy się odprawiała w Kazuniu kazała też same dawne kopce w mieyscach nietykanych szerzey y głębiey kopać, gdzie terram mixtam & signa granicialia znalazłszy napisała: *Veri Scopuli, consulto erecti, omni forma & rotunditate prædicti, in quibus terra mota, & signa methalica reperiabantur.* Tę szczerą prawdę zaprzyśięgli Swiadcowie Szlachta Posessionaci, że iako podczas Seymowey kontumacyalney Kommissyi 1775. znajdując się przy otwarciu rzeczonych kopcow, wyimowali z tychże, żużle, węgle y peczynę.

Na tych tedy fundamentach w sześciu punktach opisanych, Dukt Dzierżawy Głuskiej zaczęty był *a quo* od trzech narożników Ziemiańskich, y prowadzony kopcami ściennemi, dzielącemi grunta Dzierżawy Głuskiej w Sochaczewskim, od gruntow Dzierżawy Kazuńskiej w Zakroczymskim, *per quem* przez punkt, gdzie się kończy jezioro Rzeczyca, y possessya ab ævo pacifica & interrupta łąk y ogrodow do Dzierżawy Głuskiej należących, *ad quem* zaś do starego przewozu Krolewskiego Xiężym zwanego, pod Zupami solnemi Zakroczymskiemi przedtym będącego.

Ze iest rzeczony Dukt na fundamencie dokumentow prowadzony, pominowşy wszystko, same ieszcze jezioro Rzeczyca czyli Grocholskie zwane, do sciany Duktu Dzierżawy Głuskiej końcem przytykające, nad którym zabudowane było Grochole Zakroczymskie, ułokowane na dwóch Włokach, nie zbicie probuie; wymierzywszy albowiem nad rzeczonym jeziorem same orne grunta, aż do duktu Dzierżawy Głuskiej, okazuie się włok dwie; gdy tedy jezioro Rzeczyca, czyli Grocholskie zwane, iest ubigacyą Grochol Zakroczymskich, etiam podług Dekretu Assessorskiego ultimis Aprilis 1777 ferowanego, a Włok dwie gruntu nad nim będącego, lokacyą tychże Grochol; idzie zatym że Dukt Dzierżawy Głuskiej na mocy nie zbitych dowodow będąc stanowiony, niewzruszony bydź powinien.

1. The first of these is the fact that the
 2. second of these is the fact that the
 3. third of these is the fact that the
 4. fourth of these is the fact that the
 5. fifth of these is the fact that the
 6. sixth of these is the fact that the
 7. seventh of these is the fact that the
 8. eighth of these is the fact that the
 9. ninth of these is the fact that the
 10. tenth of these is the fact that the

1. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 2. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 3. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 4. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 5. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 6. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 7. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 8. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 9. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...
 10. *Die Kunst der Buchführung* von J. C. G. v. ...

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the County of New York, for the year 1880, by the Board of Supervisors, at their annual meeting, held on the 1st day of January, 1880.